

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2024. február 27.*

„Fellebbezés – Szellemi tulajdon – Közösségi formatervezési minták – Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) – A szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodás – Az ipari tulajdon oltalmáról szóló Párizsi Unió Egyezmény – 4. cikk – 6/2002/EK rendelet – 41. cikk – Formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés – Elsőbbségi jog – A PCT alapján benyújtott nemzetközi bejelentésen alapuló elsőbbségi igény – Határidő – Ezen egyezmény 4. cikkével összhangban álló értelmezés – Korlátok”

A C-382/21. P. sz. ügyben,

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)**(képviselik: D. Gája, D. Hanf, E. Markakis és V. Ruzek, meghatalmazotti minőségben)

fellebbezőnek,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Němečková, J. Samnadda és G. von Rintelen, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél a fellebbezési eljárásban,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2021. június 23-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a másik fél az eljárásban:

a **The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR** (székhelye: München [Németország], képviselik: J. Hellmann-Cordner Rechtsanwältin, segítők: T. Lachmann és F. Steinbach Patentanwälte)

felperes az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: K. Lenaerts elnök, L. Bay Larsen elnökhelyettes, K. Jürimäe, C. Lycourgos, E. Regan és N. Piçarra tanácselnökök, M. Ilešič, P. G. Xuereb, L. S. Rossi (előadó), I. Jarukaitis, A. Kumin, N. Jääskinen, N. Wahl, I. Ziemele és J. Passer bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: T. Čapeta,

hivatalvezető: M. Krausenböck tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2023. március 13-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2023. július 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésével az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) az Európai Unió Törvényszéke 2021. április 14-i The KaiKai Company Jaeger Wichmann kontra EUIPO (Torna- vagy sportfelszerelések és -eszközök) ítélet (T-579/19, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2021:186) hatályon kívül helyezését kéri, amely ítéletben a Törvényszék hatályon kívül helyezte az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának 2019. június 13-i határozatát (R 573/2019-3. sz. ügy).

Jogi háttér

A nemzetközi jog

A Párizsi Uniók Egyezmény

- 2 Az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Uniók Egyezményt 1883. március 20-án Párizsban írták alá, legutóbb 1967. július 14-én Stockholmban vizsgálták felül, és 1979. szeptember 28-án módosították (*Recueil des traités des Nations unies*, 828. kötet, 11851. szám, 305. o.; kihirdette: az 1970. évi 18. tvr.; a továbbiakban: Párizsi Uniók Egyezmény). Az Európai Unió valamennyi tagállama részese ezen egyezménynek.
- 3 Az említett egyezmény 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
„(1) Az egyezmény hatálya alá tartozó országok az ipari tulajdon oltalmára uniót alkotnak.
(2) Az ipari tulajdon oltalmának tárgya a szabadalom, a használati minta, az ipari minta, a gyári vagy kereskedelmi védjegy, a szolgáltatási védjegy, a kereskedelmi név, a származási jelzés vagy eredetmegjelölés, valamint a védekezés a tisztességtelen verseny ellen.”
- 4 Ugyanezen egyezmény 4. cikke a következőképpen rendelkezik:
„A)
(1) Azt, aki találmányt, használati mintát, ipari mintát, gyári vagy kereskedelmi védjegyet az [ipari tulajdon oltalmára létesült] unió egyik országában szabályszerűen bejelent, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, az alább meghatározott határidőkön belül elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy bejelentését a többi országban megtegye.

(2) Elsőbbségi jog alapítható olyan bejelentésre, amely az [ipari tulajdon oltalmára létesült] unió bármelyik országának nemzeti jogszabálya vagy az [ipari tulajdon oltalmára létesült] unió országai között kétoldalú vagy többoldalú szerződés értelmében szabályszerű hazai bejelentésnek számít.

[...]

C)

(1) A fent említett elsőbbségi határidő szabadalmaknál és használati mintáknál tizenkét hónap, ipari mintáknál, valamint gyári vagy kereskedelmi védjegyeknél hat hónap.

(2) E határidők az első bejelentés benyújtása napján kezdődnek; a benyújtás napja nem számít be a határidőbe.

[...]

(4) Az [ipari tulajdon oltalmára létesült] uniónak ugyanabban az országában azonos tárgyban tett későbbi bejelentést csak akkor lehet a fenti (2) bekezdés értelmében vett szabályszerű bejelentésnek tekinteni, s csak akkor számítható az elsőbbségi határidő annak bejelentési napjától, ha a korábbi bejelentést a későbbi bejelentés napja előtt már visszavonták, elutasították, vagy arról lemondottak, anélkül, hogy közzétették volna, vagy ahhoz jogi hatály fűződne, avagy arra elsőbbségi jogot alapítottak volna. Az ilyen korábbi bejelentésre tehát ez esetben később sem lehet már elsőbbséget alapítani.

[...]

E)

(1) Ha valamelyik országban használati mintabejelentésre alapított elsőbbséggel ipari mintát jelentenek be, az elsőbbségre az ipari minták számára megállapított határidő az irányadó.

(2) Egyébként bármelyik országban be lehet jelenteni használati mintát szabadalmi bejelentésre alapított elsőbbséggel és viszont.

[...]”

5 A Párizsi Uniós Egyezmény 19. cikke a következőképpen rendelkezik:

„Az [ipari tulajdon oltalmára létesült] unió országai kölcsönösen fenntartják maguknak a jogot, hogy egymás között az ipari tulajdon oltalmára külön megállapodásokat kössenek, feltéve, hogy ezek az egyezmény rendelkezéseivel semmiben sem ellentétesek.”

6 Ezen egyezmény 25. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Az egyezményben részes valamennyi ország kötelezi magát, hogy az egyezmény alkalmazásának biztosítása érdekében szükséges intézkedéseket alkotmányával összhangban megteszi.”

A TRIPS-megállapodás

- 7 A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozásáról szóló Egyezmény 1. mellékletében található, a szellemi tulajdonjogok kereskedelmi vonatkozásairól szóló megállapodást (a továbbiakban: TRIPS-megállapodás) 1994. április 15-én Marrakeshben (Marokkó) írták alá, és a többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak a Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.; kihirdette: az 1998. évi IX. törvény) hagyták jóvá. A TRIPS-megállapodásban részes felek a WTO tagjai, köztük az Unió összes tagállama, valamint maga az Unió.
- 8 E megállapodásnak az I. részében szereplő 2. cikke az (1) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:
- „E Megállapodás II., III. és IV. részét illetően a tagoknak meg kell felelniük a Párizsi [Unió] Egyezmény [...] 1–12. és 19. cikkeinek.”
- 9 Az említett egyezmény II. részében szereplő 25. cikk az (1) bekezdésében előírja, hogy a WTO-tagok oltalomban részesítik az önállóan alkotott, új vagy eredeti ipari mintákat.
- 10 Ugyanezen megállapodás IV. részét képező 62. cikke többek között a szellemi tulajdonjogok megszerzésére vonatkozik.

A PCT

- 11 A Szabadalmi Együtműködési Szerződést 1970. június 19-én Washingtonban kötötték meg, és legutóbb 2001. október 3-án módosították (*Recueil des traités des Nations unies*, 1160. kötet, 18336. sz., 231. o., kihirdette: az 1980. évi 14. tvr.; a továbbiakban: PCT). Az Unió valamennyi tagállama részes fele a PCT-nek.
- 12 A PCT 1. cikkének (2) bekezdése szerint:
- „A jelen Szerződés egyetlen rendelkezése sem értelmezhető úgy, hogy korlátozza az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Unió Egyezményben részes országok állampolgárai vagy ott lakóhellyel bíró személyek javára biztosított jogokat.”
- 13 E szerződés 2. cikke a következőképpen rendelkezett:
- „A jelen Szerződés és a Végrehajtási Szabályzat alkalmazásában – kivéve, ha kifejezetten másként van megjelölve –:
- (i) »bejelentésen« valamely találmány oltalma iránti bejelentés értendő: »bejelentésre« történő minden utalás úgy értendő, mint a találmányi szabadalmak, szerzői tanúsítványok, hasznossági tanúsítványok, használati minták, pótszabadalmak vagy póttanúsítványok, szerzői póttanúsítványok és hasznossági póttanúsítványok bejelentésére történő utalás;
- (ii) a »szabadalomra« történő minden utalás úgy értendő, mint a találmányi szabadalmakra, a találmányi szerzői tanúsítványokra, a hasznossági tanúsítványokra, használati mintákra, pótszabadalmakra vagy póttanúsítványokra, pótszabadalmakra, pótszerzői tanúsítványokra és pótszerzői hasznossági tanúsítványokra történő utalás;

[...]

(vii) » nemzetközi bejelentésen« a jelen Szerződésnek megfelelően benyújtott bejelentés értendő;

[...]

Az uniós jog

- 14 A közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) 25. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„A közösségi formatervezésiminta-oltalmat csak a következő okokból lehet megsemmisíteni:

[...]

g) ha a formatervezési minta a Párizsi Unió Egyezmény 6ter cikkében felsorolt bármelyik elemet, vagy a 6ter cikkben nem szabályozott olyan jelvényt, jelképet és címet jogosulatlanul használ, amelyhez az érintett tagállamban különösen fontos közérdek fűződik.”

- 15 E rendelet 41. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Azt, aki formatervezésiminta-oltalom vagy használati mintaoltalom iránt szabályszerű bejelentést tett a Párizsi [Unió] Egyezményben vagy a [WTO-t] létrehozó megállapodásban részes államban vagy ilyen államra kiterjedő hatállyal, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy ugyanazon formatervezési vagy használati minta tekintetében lajstromozás alapján oltalomban részesülő közösségi formatervezésiminta-oltalmi bejelentést tegyen az első bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapos határidőn belül.

(2) Elsőbbségi jog alapítható minden olyan bejelentésre, amely a bejelentés helye szerinti állam nemzeti jogszabálya, kétoldalú vagy többoldalú szerződése értelmében szabályszerű nemzeti bejelentésnek számít.”

A jogvita előzményei

- 16 A jogvitának a Törvényszék által a megtámadott ítélet 12–22. pontjában ismertetett előzményei a jelen eljárás szempontjából a következőképpen foglalhatók össze.
- 17 2018. október 24-én a The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR (a továbbiakban: KaiKai) tizenkét közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló többes bejelentést nyújtott be az EUIPO-hoz (a továbbiakban: szóban forgó bejelentés), és e formatervezési minták mindegyike tekintetében elsőbbséget igényelt a PCT alapján 2017. október 26-án az Európai Szabadalmi Hivatalhoz benyújtott PCT/EP2017/077469. sz. nemzetközi bejelentésre (a továbbiakban: a PCT alapján 2017. október 26-án benyújtott nemzetközi bejelentés) hivatkozva.

- 18 2018. október 31-i levelében az EUIPO elbírálója tájékoztatta a KaiKait, hogy a szóban forgó bejelentésnek teljes egészében helyt adott, azonban az igényelt elsőbbségi jogot a szóban forgó valamennyi formatervezési minta tekintetében megtagadta, mivel a PCT alapján 2017. október 26-án benyújtott nemzetközi bejelentés benyújtásának napja több mint hat hónappal megelőzte e bejelentés időpontját.
- 19 Mivel a KaiKai fenntartotta elsőbbségi igényét, és fellebbezéssel megtámadható határozatért folyamodott, az elbíráló 2019. január 16-i határozatával valamennyi szóban forgó közösségi formatervezési minta vonatkozásában elutasította az elsőbbségi jogot (a továbbiakban: az elbíráló határozata).
- 20 E határozat alátámasztásaként az elbíráló kifejtette, hogy még ha a PCT alapján benyújtott nemzetközi bejelentés főszabály szerint megalapozhatja is a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése szerinti elsőbbségi jogot, mivel a „szabadalom” fogalmának a PCT 2. cikkében szereplő tág meghatározása magában foglalja az e 41. cikk (1) bekezdésében említett használati mintákat is, az ilyen elsőbbségi igényre szintén hat hónapos határidő vonatkozik, amelyet a jelen ügyben nem tartottak be.
- 21 Az elbíráló határozata ellen a KaiKai 2019. március 14-én fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz.
- 22 Az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa 2019. június 13-i határozatával (a továbbiakban: vitatott határozat) elutasította a fellebbezést. Lényegében úgy ítélte meg, hogy az elbíráló helyesen alkalmazta a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdését, amely pontosan megfelel a Párizsi Unió Egyezmény rendelkezéseinek.
- 23 Következésképpen a fellebbezési tanács megállapította, hogy a felperes a PCT alapján 2017. október 26-án benyújtott nemzetközi bejelentés elsőbbségét csak az ezen időponttól számított hat hónapos határidőn belül, azaz 2018. április 26-ig igényelhetette volna.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 24 A Törvényszékhez 2019. augusztus 20-án benyújtott keresetlevelével a KaiKai keresetet indított a vitatott határozattal szemben, amelyben a következőket kérte:
 - az első, harmadik és negyedik kereseti kérelmében azt, hogy a Törvényszék helyezze hatályon kívül e határozatot és az EUIPO-t kötelezze a fellebbezési tanács és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére;
 - a második kereseti kérelmében azt, hogy a Törvényszék helyezze hatályon kívül az elbíráló határozatát és ismerje el az igényelt elsőbbségi jogot,
 - másodlagosan, az ötödik kereseti kérelmében pedig azt, hogy a Törvényszék tartson tárgyalást.
- 25 Keresetének alátámasztására a KaiKai két jogalapra hivatkozott, amelyek közül az első lényeges eljárási szabályoknak az EUIPO fellebbezési tanácsa általi megsértésére, a másodikat pedig a 6/2002 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének a fellebbezési tanács általi téves értelmezésére és alkalmazására alapította.

- 26 A megtámadott ítéletben a Törvényszék legelőször is a 25–33. pontban mint elfogadhatatlant elutasította a KaiKai második és ötödik kereseti kérelmét, majd ezt követően megvizsgálta a kereset második jogalapjának megalapozottságát.
- 27 A Törvényszék elsőként ezen ítélet 41–50. pontjában elutasította e jogalap első részét, amely a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése szerinti „használati mintaoltalom” fogalmának értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazáson alapult.
- 28 E tekintetben a Törvényszék a megtámadott ítélet 44. pontjában megállapította, hogy a KaiKai érvelése ellentmondásos, és semmilyen előnnyel nem jár számára. Ezen ítélet 45–47. pontjában a Törvényszék rámutatott arra, hogy a PCT alapján benyújtott „nemzetközi szabadalmi bejelentések” mindenképpen magukban foglalják a használati mintákat, mivel e szerződés nem tesz különbséget aszerint, hogy az egyes szerződő államok a találmány oltalmát milyen különböző jogok révén biztosítják. Így a Törvényszék az említett ítélet 49. és 50. pontjában megállapította, hogy bár a 6/2002 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének szövege nem kifejezetten a szabadalmon alapuló elsőbbségi jog igénylésére vonatkozik, az EUIPO fellebbezési tanácsa nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor e rendelkezést a PCT rendszerére tekintettel kiterjesztően értelmezte annak érdekében, hogy a PCT alapján 2017. október 26-án benyújtott nemzetközi bejelentésen alapuló elsőbbségi jog igénylését úgy kezelte, mint amely e rendelkezés hatálya alá tartozik azon kérdést illetően, hogy alapítható-e ilyen bejelentésre elsőbbségi jog..
- 29 Másodszor a Törvényszék a megtámadott ítélet 51–87. pontjában helyt adott a második jogalap második részének, amely szerint az elsőbbségi jog igénylésére nyitva álló határidő meghatározása során nem vették figyelembe a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikke C) szakaszának (1) bekezdését.
- 30 Ennek érdekében a Törvényszék ezen ítélet 56–66. pontjában mindenekelőtt megállapította, hogy mivel a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése nem szabályozza a „nemzetközi szabadalmi bejelentés” elsőbbségének igénylésére nyitva álló határidőt a formatervezési minta lajstromozására irányuló későbbi bejelentés keretében, és mivel e rendelkezés célja az, hogy e rendeletet összhangba hozza az Unió Párizsi Unió Egyezményből eredő kötelezettségekkel, az említett rendeletet érintő joghézag megszüntetése érdekében ezen egyezmény 4. cikkét kell alkalmazni. Ezt követően a Törvényszék az említett ítélet 72. és 77–85. pontjában megállapította, hogy még ha ezen egyezmény nem is tartalmazott kifejezett szabályt az ilyen helyzetben alkalmazandó elsőbbségi határidővel kapcsolatban, az említett egyezmény elsőbbségi rendszerének belső logikájából és előkészítő munkálataiból az következik, hogy főszabály szerint a korábbi jog jellege határozza meg az ilyen elsőbbségi határidő időtartamát. Végül a Törvényszék ugyanezen ítélet 86. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy az EUIPO fellebbezési tanácsa tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy a PCT alapján 2017. október 26-án benyújtott nemzetközi bejelentés elsőbbségét a KaiKai csak az ezen időponttól számított hat hónapos határidőn belül igényelhetette volna.
- 31 Következésképpen a Törvényszék az első jogalap vizsgálata nélkül a megtámadott ítélet 88. pontjában helyt adott a keresetnek a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló részében, és ennél fogva megsemmisítette e határozatot.

A Bíróság előtti eljárás és a felek kérelmei

- 32 A Bíróság Hivatalához 2021. június 23-án érkezett fellebbezésével az EUIPO benyújtotta a jelent fellebbezést a megtámadott ítélettel szemben.

- 33 Ugyanezen a napon benyújtott beadványában az EUIPO a Bíróság eljárási szabályzata 170a. cikkének (1) bekezdése alapján kérte, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58a. cikkének harmadik bekezdése alapján a fellebbezést nyilvánítsa megengedhetővé.
- 34 A 2021. december 10-i EUIPO kontra The KaiKai Company Jaeger Wichmann végzésével (C-382/21 P, EU:C:2021:1050) a Bíróság megengedhetővé nyilvánította a fellebbezést.
- 35 A Bíróság elnöke 2022. április 8-i határozatával megengedte, hogy az Európai Bizottság az EUIPO kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon a jogvitába.
- 36 Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság:
- teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - teljes egészében utasítsa el a vitatott határozattal szemben első fokon benyújtott keresetet, és
 - a KaiKait kötelezze a jelen eljárásban, valamint az elsőfokú eljárásban felmerült költségek viselésére.
- 37 A KaiKai azt kéri, hogy a Bíróság:
- a fellebbezést mint megalapozatlant utasítsa el, és
 - az EUIPO-t kötelezze a részéről a jelen fellebbezési eljárásban, az elsőfokú eljárásban, valamint az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti fellebbezési eljárásban felmerült költségek viselésére.
- 38 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- teljes egészében helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
 - teljes egészében utasítsa el az első fokon benyújtott keresetet, és
 - a KaiKait kötelezze a jelen eljárás költségeinek viselésére.

A fellebbezésről

A felek érvei

- 39 Fellebbezése alátámasztásaként az EUIPO egyetlen, a 6/2002 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapot terjeszt elő. Ezen egyetlen jogalap három részből áll.
- 40 Az első részben az EUIPO azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a megtámadott ítélet 56., 57. és 64–66. pontjában tévesen állapította meg, hogy az a körülmény, hogy e rendelkezés nem írja elő, hogy egy korábbi szabadalmi bejelentés elsőbbséget biztosíthat egy későbbi közösségi formatervezési minta bejelentésének, és így nem határozza meg azt a határidőt, amelyen belül ezen elsőbbség igényelhető, joghézagnak minősül.

- 41 Az ilyen értelmezés ugyanis nyilvánvalóan ellentétes lenne az említett rendelkezés egyértelmű szövegével, amely kifejezetten meghatározza mind azon iparjogvédelmi jogok jellegét, amelyeken az elsőbbség igénylése alapulhat (korábbi formatervezési, illetve használati minták, kizárva tehát a szabadalmat), mind pedig azt a határidőt, amelyen belül az elsőbbség igényelhető (azaz a korábbi bejelentés benyújtásának időpontjától számított hat hónap).
- 42 Egyetlen jogalapjának második részében az EUIPO arra hivatkozik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 75–86. pontjában az elsőbbségi jog tizenkét hónapos igénylési határidejének elismerésével nem egyszerűen csak a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikkével összhangban értelmezte a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdését, hanem kizárta a 41. cikk (1) bekezdésének alkalmazását, és a 4. cikket alkalmazta helyette. A Törvényszék ezzel közvetlen hatályt tulajdonított az utóbbi rendelkezésnek az uniós jogrendben.
- 43 Márpedig egyrészt a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikke közvetlen hatályának elismerése ellentétes lenne a 2007. október 25-i Devey kontra OHIM ítéletből (C-238/06 P, EU:C:2007:635, 37–44. pont) eredő ítélkezési gyakorlattal, amely szerint sem a Párizsi Unió Egyezmény, sem pedig a TRIPS-megállapodás – amelyen keresztül az Uniót köti az egyezmény – rendelkezései nem rendelkeznek közvetlen hatállyal. Egyébiránt a Párizsi Unió Egyezmény közvetlen hatályának hiánya a 25. cikkéből is következik, amint az analógia útján a 2012. március 15-i SCF-ítéletből (C-135/10, EU:C:2012:140, 47. és 48. pont) is kitűnik. Másrészt a Törvényszék által a megtámadott ítéletben megállapított szabály nem vezethető le ezen egyezmény 4. cikkének szövegéből, így nem teljesülnek a nemzetközi jog uniós jogban való közvetlen alkalmazhatóságára vonatkozó ítélkezési gyakorlatból – többek között a 2008. június 3-i Intertanko és társai ítéletből (C-308/06, EU:C:2008:312, 45. pont) – eredő egyértelműség, pontosság és feltétel nélküli követelménye.
- 44 A Bizottság ugyanebben az értelemben hozzászól, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatában a nemzeti jognak az uniós joggal összhangban álló értelmezésére vonatkozó, többek között a 2012. január 24-i Dominguez ítéletből (C-282/10, EU:C:2012:33, 25. pont) eredő kötelezettségre vonatkozó korlátok a Törvényszékre is vonatkoznak, amikor a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdését a Párizsi Unió Egyezmény fényében értelmezi. Így – tekintettel arra, hogy a Törvényszék értelmezése ellentétes e rendelkezés egyértelmű szövegével – a Törvényszék valójában közvetlenül alkalmazta ezt az egyezményt, miközben annak még a TRIPS-megállapodás révén sem lehet közvetlen hatálya.
- 45 A Bizottság különösen úgy véli, hogy a Bíróságnak a többek között az 1999. november 23-i Portugália kontra Tanács ítéletből (C-149/96, EU:C:1999:574, 49. pont), valamint a 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítéletből (C-21/14 P, EU:C:2015:494, 40. és 41. pont) eredő ítélkezési gyakorlata, amely kivételes jelleggel elismeri a WTO-t létrehozó egyezmény, valamint az annak 1–4. mellékletében szereplő megállapodások (a továbbiakban: WTO-megállapodások) bizonyos rendelkezéseinek közvetlen alkalmazhatóságát, a jelen ügyben nem alkalmazható. Ugyanis, mivel a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése nem tartalmaz kifejezett utalást a Párizsi Unió Egyezmény konkrét rendelkezéseire, az előbbi rendelkezésből nem vezethető le az uniós jogalkotó azon szándéka, hogy ezen egyezmény 4. cikkének közvetlen hatályt biztosítson. Ez következik az említett rendelkezés és e rendelet 25. cikke (1) bekezdése g) pontjának összehasonlításából is, amely utóbbi rendelkezés ezzel szemben az említett egyezmény 6ter cikkére való konkrét és kifejezett utalással ezt a szándékot bizonyítja.

- 46 Egyetlen jogalapjának harmadik részében az EUIPO azt rója fel a Törvényszéknek, hogy a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdését érintő állítólagos joghézagot a PCT 2. cikkének és a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikkének téves értelmezésével pótolta.
- 47 Az EUIPO konkrétan arra hivatkozik, hogy a Törvényszék azáltal, hogy a megtámadott ítélet 15., 18., 20., 22., 39., 40., 44–50., 56., 64., 66., 70., 72., 74., 79., 83., 84. és 86. pontjában a „nemzetközi szabadalmi bejelentés” kifejezést használta, figyelmen kívül hagyta a „nemzetközi bejelentés” PCT 2. cikke (i), (ii) és (vii) pontja értelmében vett fogalmát, valamint azt, hogy a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikke E) szakaszának (1) bekezdése és a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése értelmében csak az e rendelkezés értelmében vett „használati minta” korábbi „nemzetközi bejelentése” esetén áll fenn elsőbbségi jog a későbbi „közösségi formatervezési minta” bejelentése tekintetében.
- 48 Az EUIPO e tekintetben hangsúlyozza, hogy a jelen ügyben mind az elbíráló határozata, mind pedig a vitatott határozat helyesen minősítette a PCT alapján 2017. október 26-án benyújtott nemzetközi bejelentést „használati minta” „nemzetközi bejelentésének”, nem pedig „nemzetközi szabadalmi bejelentésnek”, amint azt a Törvényszék tévesen állította. Az EUIPO ebben az összefüggésben kifejti, hogy amennyiben az e 2. cikk (vii) pontja szerinti „nemzetközi bejelentés” szöveg nem zárja ki kifejezetten az ugyanezen cikk (i) pontja értelmében vett „használati minta” oltalmát, az ilyen nemzetközi bejelentéssel igényelt oltalom – a KaiKai által benyújtotthoz hasonlóan – alapesetben kiterjed a használati mintára is. Főszabály szerint kizárólag azon körülmény következtében alapozhatott volna elsőbbségi jogot a KaiKai a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés benyújtásához, hogy a PCT alapján 2017. október 26-án benyújtott nemzetközi bejelentést az előbbi szabály alapján „használati minta” „nemzetközi bejelentésének” minősítették.
- 49 Az EUIPO azt állítja, hogy többek között a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikke C) szakaszának (2) és (4) bekezdéséből az következik, hogy általános szabály szerint csak a korábbi bejelentéssel „azonos tárgyban tett” későbbi bejelentés részesülhet elsőbbségi jogban. Így e szabály szerint az iparjogvédelmi jog adott típusa csak ugyanolyan típusú iparjogvédelmi jog tekintetében keletkeztet elsőbbségi jogot az ezen egyezmény 4. cikke C) szakaszának (1) bekezdésében előírt határidőkön belül. Az említett egyezmény 4. cikke E) szakaszának (1) bekezdése csak kivételes jelleggel rendelkezik úgy, hogy a használati minta lajstromozására irányuló bejelentés elsőbbségi jogot alapozhat meg olyan későbbi bejelentés tekintetében, amely nem használati mintára, hanem formatervezési mintára is irányul, feltéve azonban, hogy e „heterogén tárgyú páros” a termék ugyanazon ábrázolására vonatkozik, és csak hat hónapon belül. Következésképpen a 4. cikk E) szakaszának (1) bekezdésében előírt kivétel az említett 4. cikk C) szakaszának (2) és (4) bekezdésében szereplő, az „azonos tárgyra” vonatkozó általános szabályra vonatkozik, nem pedig – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 77–85. pontjában megállapította – egy olyan állítólagos általános szabályra, amely szerint a korábbi jog jellege határozza meg az ahhoz kapcsolódó elsőbbségi jog határidejét.
- 50 Ennélfogva a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikke C) szakaszának (2) és (4) bekezdésében foglalt, az „azonos tárgyra” vonatkozó általános szabály és az ezen egyezmény 4. cikke E) szakaszának (1) bekezdésében foglalt, e szabály alóli kivétel együttes olvasatából az következik, hogy az említett egyezmény értelmében az iparjogvédelmi jogoknak csak két típusa, nevezetesen a korábbi formatervezési minta és a korábbi használati minta alapozhatja meg érvényesen az elsőbbségi jogot a később lajstromozott formatervezési minták tekintetében. Következésképpen egy korábbi szabadalom nem teszi lehetővé elsőbbségi jog megállapítását egy később lajstromozott közösségi formatervezési minta tekintetében. Így nincs jogi alapja ugyanezen

egyezményben a Törvényszék azon következtetésének, amely szerint a formatervezési minta lajstromozására irányuló későbbi bejelentés esetében a szabadalmi bejelentés benyújtására alapított elsőbbség igénylésének határideje tizenkét hónap.

- 51 Az EUIPO érvelésének alátámasztására a Bizottság azt állítja, hogy – amint az többek között a Párizsi Uniós Egyezménynek a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) által készített értelmező dokumentumaiból is kitűnik, amelyek ugyan jogilag nem kötelező erejűek, de azokra ezen egyezmény értelmezése céljából az uniós bíróság előtt hivatkozni lehet – a Párizsi Uniós Egyezmény szerződő felei szándékosan döntöttek úgy, hogy a szabadalmak és a formatervezési minták közötti átfedés lehetőségének hiánya miatt nem veszik fel a szabadalmakat az egyezmény 4. cikkének E) szakaszában foglalt kivételek közé. Ezen intézmény arra hivatkozik, hogy a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése teljes mértékben megfelel e megközelítésnek, amennyiben kizárólag a használati minták és a formatervezési minták közötti bizonyos fokú átjárhatóságot ismeri el, amely abból ered, hogy – amint azt a Bíróság a 2018. március 8-i DOCERAM ítéletében (C-395/16, EU:C:2018:172, 24–29. pont) elismerte – mindkét rendelkezés alkalmas egy bizonyos termék műszaki rendeltetésének védelmére.
- 52 A KaiKai először is azt válaszolja, hogy a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése egyszerűen megismétli a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikke E) szakaszának (1) bekezdésében foglalt különös szabályt, amely az elsőbbségnek csak a használati minta alapján történő igénylésére alkalmazandó, és nem célja vagy hatása a nemzetközi szabadalmi bejelentésen alapuló elsőbbség igénylésére alkalmazandó határidő megállapítása. Mivel ezen egyezmény 25. cikke nem jogosítja fel az uniós jogalkotót a bejelentőnek biztosított elsőbbségi jogok korlátozására, a korábbi szabadalmi bejelentés elsőbbségének igénylését lehetővé tevő rendelkezés hiánya az e rendeletet érintő joghézagnak minősül.
- 53 Ezt követően a KaiKai azt állítja, hogy e joghézagnak a Párizsi Uniós Egyezményre való hivatkozással történő pótlásával a Törvényszék nem alkalmazta közvetlenül ezt az egyezményt, következésképpen mellőzte az említett rendelet 41. cikke (1) bekezdésének alkalmazását, hanem e rendelkezést az említett egyezmény fényében értelmezte, összhangban a Bíróságnak többek között a 2012. március 15-i SCF-ítéletben (C-135/10, EU:C:2012:140, 51. pont) felidézett állandó ítélkezési gyakorlatával. Az említett joghézag fennállása így kizár minden ellentmondást a Bíróságnak a jelen ítélet 43. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlatával, amely kizárja ugyanezen egyezmény közvetlen hatályát.
- 54 Végül a KaiKai arra hivatkozik, hogy a PCT alapján benyújtott nemzetközi bejelentés egyszerre minősül szabadalmi bejelentésnek és használati minta lajstromozására irányuló bejelentésnek, e két bejelentés tárgya tehát azonos, mivel mindkettő műszaki találmányt ír le. Ebből következik, hogy mind a használati minta lajstromozására irányuló bejelentés, mind pedig a szabadalmi bejelentés elsőbbsége igényelhető a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés benyújtásakor. Az a tény tehát, hogy a Párizsi Uniós Egyezmény e két esetben eltérő elsőbbségi határidőket állapít meg, nem az oltalom alatt álló iparjogvédelmi jog tárgyai közötti különbségtől függ, hanem az azokra alkalmazandó lajstromozási eljárások közötti különbségtől.
- 55 Egyébiránt a KaiKai szerint a szabadalmaknak bizonyos közösségi formatervezési minták tekintetében elsőbbségi alapként történő kizárása a bejelentőkkel szemben állampolgárságuk alapján történő hátrányos megkülönböztetéshez vezetne. Míg ugyanis egyes tagállamokban lehetőség van arra, hogy a nemzeti szabadalmat nemzeti használati mintává alakítsák át, majd azt

egy formatervezési minta tekintetében elsőbbségi alapként használják, más tagállamokban, mint például a Belga Királyságban, a Ciprusi Köztársaságban és a Holland Királyságban, amelyek nem rendelkeznek nemzeti használati mintáról, a bejelentőt megfosztanák ettől a lehetőségtől.

A Bíróság álláspontja

- 56 Egyetlen fellebbezési jogalapjának együttesen vizsgálendő három részével az EUIPO lényegében azt rója fel a Törvényszéknek, hogy közvetlenül alkalmazta a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkét, amikor mellőzte a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdésében szereplő világos és kimerítő jellegű rendelkezés alkalmazását, és azt e 4. cikk téves értelmezésével helyettesítette.

A Párizsi Uniós Egyezmény uniós jogrendben kifejtett hatásairól

- 57 Amint az EUMSZ 216. cikk (2) bekezdéséből és a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatából kitűnik, az Unió által kötött nemzetközi megállapodások az Unióra nézve kötelezőek, és hatálybalépésük időpontjától kezdve jogrendjének szerves részét képezik (lásd ebben az értelemben: 1974. április 30-i Haegeman ítélet, 181/73, EU:C:1974:41, 5. pont; 2022. augusztus 1-jei Sea Watch ítélet, C-14/21 és C-15/21, EU:C:2022:604, 94. pont).
- 58 Egyébiránt az Unió a tagállamok helyébe léphet nemzetközi kötelezettségvállalásaik tekintetében, ha a tagállamok az e kötelezettségvállalásokkal kapcsolatos hatásköreiket valamelyik alapszerződéssel átruházták az Unióra. Ez az eset áll fenn akkor, ha az Unió kizárólagos hatáskört szerzett egy olyan területen, amelyet az összes tagállama által kötött nemzetközi megállapodás rendelkezései szabályoznak (lásd ebben az értelemben: 1972. december 12-i International Fruit Company és társai ítélet, 21/72–24/72, EU:C:1972:115, 10–18. pont; 2017. május 16-i 2/15 [Szingapúrral kötendő szabadkereskedelmi megállapodás] vélemény, EU:C:2017:376, 248. pont).
- 59 Mindemellett a jelen fellebbezés elbírálásához nem szükséges megvizsgálni, hogy az Unió kizárólagos hatáskörrel rendelkezik-e, és ha igen, milyen mértékben, a Párizsi Uniós Egyezmény által szabályozott területeken, amely egyezménynek az összes tagállam a tagja, az azonban Unió nem. Ugyanis, amint azt a Bíróság már kimondta, az ezen egyezmény egyes cikkeiben – köztük a 4. cikkében – foglalt szabályok bekerültek az Unió által kötött TRIPS-megállapodásba (lásd ebben az értelemben: 2004. november 16-i Anheuser-Busch ítélet, C-245/02, EU:C:2004:717, 91. pont).
- 60 Pontosabban e megállapodás a 2. cikkének (1) bekezdésében előírja, hogy a WTO tagjainak, köztük az Uniónak, meg kell felelniük a Párizsi Uniós Egyezmény 1–12. és 19. cikkének az említett megállapodás II., III. és IV. részét illetően, amely e megállapodás 9–62. cikkét fedi le.
- 61 Következésképpen, ami többek között a formatervezési minták TRIPS-megállapodás 25. cikke szerinti oltalmát, valamint ezen oltalomnak az e megállapodás 62. cikke szerinti megszerzését illeti, a Párizsi Uniós Egyezmény említett cikkeiben – köztük a 4. cikkében – foglalt szabályokat a TRIPS-megállapodás szerves részének kell tekinteni.
- 62 E körülmények között a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkében foglalt szabályokat úgy kell tekinteni, mint amelyek a TRIPS-megállapodással azonos hatást fejtenek ki (lásd ebben az értelemben: 2004. november 16-i Anheuser-Busch ítélet, C-245/02, EU:C:2004:717, 96. pont).

- 63 E tekintetben az állandó ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy a TRIPS-megállapodás rendelkezései – természetüket és rendszerüket tekintve – nem rendelkeznek közvetlen hatállyal. E rendelkezések így elvileg nem tartoznak azon normák közé, amelyek alapján a Bíróság az uniós intézmények által elfogadott jogi aktusokat felülvizsgálja, és nem is keletkeztetnek olyan jogokat, amelyekre az uniós jog értelmében magánszemélyek közvetlenül hivatkozhatnak a bíróság előtt (lásd ebben az értelemben: 2000. december 14-i Dior és társai ítélet, C-300/98 és C-392/98, EU:C:2000:688, 43–45. pont; 2004. november 16-i Anheuser-Busch ítélet, C-245/02, EU:C:2004:717, 54. pont; 2023. szeptember 28-i Changmao Biochemical Engineering kontra Bizottság ítélet, C-123/21 P, EU:C:2023:708, 70. és 71. pont).
- 64 Ezenkívül a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikke nem tartozik azon két kivételes helyzet egyike közé sem, amelyek esetén a Bíróság elismerte, hogy a magánszemélyek közvetlenül hivatkozhatnak a WTO-megállapodások rendelkezéseire az uniós bíróság előtt, vagyis egyrészt arra a helyzetre, amikor a szóban forgó uniós jogi aktus kifejezetten utal e megállapodások meghatározott rendelkezéseire, másrészt pedig amikor az Unió az említett megállapodások keretében vállalt konkrét kötelezettséget kíván végrehajtani (lásd ebben az értelemben: 1989. június 22-i Fediol kontra Bizottság ítélet, 70/87, EU:C:1989:254, 19–22. pont; 1991. május 7-i Nakajima kontra Tanács ítélet, C-69/89, EU:C:1991:186, 29–31. pont; 2023. szeptember 28-i Changmao Biochemical Engineering kontra Bizottság ítélet, C-123/21 P, EU:C:2023:708, 74. és 75. pont).
- 65 Egyrészt ugyanis a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése nem utal kifejezetten a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkére.
- 66 Másrészt emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság lényegében kimondta, hogy ahhoz, hogy megállapítható legyen az uniós jogalkotó azon szándéka, hogy a WTO-megállapodások keretében vállalt valamely meghatározott kötelezettséget az uniós jogban végrehajtsa, nem elegendő, hogy a szóban forgó uniós jogi aktus preambulumból csak általánosságban derül ki, hogy e jogi aktus elfogadására az Uniót terhelő nemzetközi kötelezettségekre figyelemmel került sor. Ellenben annak is megállapíthatónak kell lennie az uniós jog vitatott konkrét rendelkezéséből, hogy az a WTO-megállapodásokból eredő valamely meghatározott kötelezettségnek az uniós jogrendben történő végrehajtására irányul (lásd ebben az értelemben: 2015. július 16-i Bizottság kontra Rusal Armenal ítélet, C-21/14 P, EU:C:2015:494, 45., 46. és 48. pont; 2023. szeptember 28-i Changmao Biochemical Engineering kontra Bizottság ítélet, C-123/21 P, EU:C:2023:708, 76., 78. és 79. pont).
- 67 Márpedig az uniós jogalkotó ilyen szándéka nem vezethető le a 6/2002 rendelet 41. cikkéből kizárólag az egyrészt e 41. cikk, másrészt a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkének szövege közötti megfelelés alapján. E rendelet ugyanis e jogalkotó azon szándékát tükrözi, hogy az ezen egyezmény hatálya alá tartozó egyik iparjogvédelmi jog tekintetében az uniós jogrendre sajátos megközelítést alkalmazzon azáltal, hogy a közösségi formatervezési minták Unió területén való egységes és oszthatatlan oltalmának különös rendszerét alakítja ki, amelynek az említett 41. cikkben előírt elsőbbségi jog szerves részét képezi.
- 68 Ebből következően a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkében kimondott szabályok nem rendelkeznek közvetlen hatállyal, és ennél fogva nem keletkeztetnek olyan jogokat a magánszemélyek számára, amelyekre azok az uniós jog értelmében közvetlenül hivatkozhatnak (lásd ebben az értelemben: 2007. október 25-i Develay kontra OHIM ítélet, C-238/06 P, EU:C:2007:635, 39. és 43. pont).

- 69 Következésképpen a közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés benyújtásához fűződő elsőbbségi jogot a 6/2002 rendelet 41. cikke szabályozza, anélkül hogy a gazdasági szereplők közvetlenül hivatkozhatnának a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkére.
- 70 Mindemellett, mivel a TRIPS-megállapodás köti az uniós intézményeket, és ennél fogva elsőbbséget élvez a másodlagos uniós jogi aktusokhoz képest, azokat a lehető legnagyobb mértékben e megállapodás rendelkezéseivel összhangban kell értelmezni (lásd analógia útján: 1996. szeptember 10-i Bizottság kontra Németország ítélet, C-61/94, EU:C:1996:313, 52. pont; 2022. augusztus 1-jei Sea Watch ítélet, C-14/21 és C-15/21, EU:C:2022:604, 92. és 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ezért a 6/2002 rendeletet a lehető legnagyobb mértékben a TRIPS-megállapodással, következésképpen a Párizsi Uniós Egyezmény cikkeiben – különösen ezen egyezmény 4. cikkében – foglalt és e megállapodásba illesztett szabályokkal összhangban kell értelmezni (lásd analógia útján: 2012. november 15-i Bericap Záródástechnikai ítélet, C-180/11, EU:C:2012:717, 70. és 82. pont; 2020. november 11-i EUIPO kontra John Mills ítélet, C-809/18 P, EU:C:2020:902, 64. és 65. pont).
- 71 A 6/2002 rendelet 41. cikkének a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkével összhangban álló értelmezése során figyelembe kell venni a PCT rendelkezéseit is, amelynek alapján benyújtották azt a korábbi bejelentést, amelyre a KaiKai az elsőbbségi jog igénylése érdekében hivatkozik. Ugyanis, mivel az Unió valamennyi tagállama részese a PCT-nek, figyelembe lehet venni e szerződés rendelkezéseit a hatálya alá tartozó másodlagos uniós jogi rendelkezések értelmezése során (lásd ebben az értelemben: 2022. augusztus 1-jei Sea Watch ítélet, C-14/21 et C-15/21, EU:C:2022:604, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ebben az összefüggésben arra is rá kell mutatni, hogy a PCT az 1. cikke (2) bekezdésének megfelelően nem érinti a Párizsi Uniós Egyezményben biztosított jogokat.
- 72 E megfontolások fényében kell megvizsgálni, hogy – amint arra lényegében az EUIPO hivatkozik – a Törvényszék a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkének közvetlen alkalmazása érdekében mellőzte-e a 6/2002 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének alkalmazását.

A 6/2002 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének egyértelmű és kimerítő jellegéről

- 73 Egyrészt a megtámadott ítélet 56–66. pontjában a Törvényszék a 6/2002 rendelet 41. cikke (1) bekezdésének értelmezése – amely összhangban áll a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkének általa adott értelmezésével – alapján megállapította, hogy a 41. cikk (1) bekezdése joghézagot tartalmaz, mivel nem határozza meg azt a határidőt, amelyen belül a PCT alapján 2017. október 26-án benyújtott – „nemzetközi szabadalmi bejelentésnek” minősített – nemzetközi bejelentésen alapuló elsőbbségi jog igényelhető, és e joghézagot e 4. cikk alkalmazásával kell kitölteni. Másrészt a megtámadott ítélet 70–86. pontjában a Törvényszék az említett 4. cikk általa adott értelmezése alapján lényegében úgy ítélte meg, hogy e határidő tizenkét hónap, így az EUIPO fellebbezési tanácsa tévesen állapította meg, hogy az említett határidő az említett 41. cikk (1) bekezdésében meghatározott hat hónap.
- 74 Márpedig – a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkére vonatkozóan a Törvényszék által elfogadott értelmezés megalapozottságától függetlenül – meg kell állapítani, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor nyilvánvalóan túllépte a 6/2002 rendelet 41. cikke (1) bekezdése összhangban álló értelmezésének határait, és valójában e 4. cikket – a saját értelmezésében – közvetlenül alkalmazta, megsértve a 41. cikk (1) bekezdésének egyértelmű szövegét és figyelmen kívül hagyva e rendelkezés kimerítő jellegét.

- 75 A 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése ugyanis úgy rendelkezik, hogy „[a]zt, aki formatervezésiminta-oltalom vagy használati mintaoltalom iránt szabályszerű bejelentést tett a Párizsi [Unió] Egyezményben vagy a [WTO-t] létrehozó megállapodásban részes államban vagy ilyen államra kiterjedő hatállyal, [...] elsőbbségi jog illeti meg arra, hogy [...] közösségi formatervezésiminta-oltalmi bejelentést tegyen az első bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapos határidőn belül.”
- 76 A 41. cikk (1) bekezdésének világos szövegéből tehát egyértelműen az következik, hogy e rendelkezés alapján a korábbi bejelentéseknek csak két kategóriája – nevezetesen egyrészt a formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés, másrészt pedig a használati minta bejelentése – alapozhat meg elsőbbségi jogot egy későbbi közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés tekintetében, mégpedig kizárólag az érintett korábbi bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapon belül.
- 77 Ebből az is következik, hogy az említett 41. cikk (1) bekezdése kimerítő jellegű, és az a körülmény, hogy e rendelkezés nem határozza meg azt a határidőt, amelyen belül a szabadalmi bejelentésen alapuló elsőbbségi jog igényelhető, nem az említett rendelkezést érintő joghézag, hanem annak a következménye, hogy e rendelkezés nem alapozhatja meg e jogot a korábbi bejelentések e kategóriájára.
- 78 Következésképpen, egyrészt a PCT alapján benyújtott nemzetközi bejelentés csak akkor alapozhat meg elsőbbségi jogot a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése alapján, ha a szóban forgó nemzetközi bejelentés tárgya használati minta, másrészt pedig az ilyen bejelentés alapján e jog igénylésére nyitva álló határidő hat hónap, amelyet e 41. cikk (1) bekezdése kifejezetten rögzít.

A Párizsi Unió Egyezménynek a Törvényszék által elfogadott értelmezéséről

- 79 Ami a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 70–86. pontjában szereplő, a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikkére vonatkozó értelmezését illeti, amely szerint e rendelkezés lehetővé teszi a korábbi „nemzetközi szabadalmi bejelentés” tekintetében elsőbbség igénylését, ha tizenkét hónapon belül a későbbi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentést nyújtanak be, hangsúlyozni kell, hogy az szintén téves jogalkalmazásokat tartalmaz.
- 80 Először is emlékeztetni kell arra, hogy mivel a Párizsi Unió Egyezmény bizonyos cikkeiben, így a 4. cikkében foglalt szabályok az Unió által kötött és az Unió jogrendjének szerves részét képező TRIPS-megállapodás részét képezik, a Bíróság hatáskörrel rendelkezik e szabályok értelmezésére (lásd analógia útján: 2000. december 14-i Dior és társai ítélet, C-300/98 és C-392/98, EU:C:2000:688, 33–35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2021. szeptember 2-i Moldovai Köztársaság ítélet, C-741/19, EU:C:2021:655, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 81 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikke A) szakaszának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy elsőbbségi jog illeti meg azt, aki találmányt, használati mintát, ipari mintát, gyári vagy kereskedelmi védjegyet az egyezményben részes országban szabályszerűen bejelent, és ezen elsőbbségi jogot azért ismerik el, hogy e jogosult számára lehetővé tegyék az ezen egyezményben részes többi országban történő bejelentést.
- 82 Ezenkívül az említett egyezmény 4. cikke C) szakaszának (1), (2) és (4) bekezdéséből kitűnik, hogy főszabály szerint csak a korábbi bejelentéssel „azonos tárgyban tett” későbbi bejelentéshez fűződhet elsőbbségi jog, és az e jog érvényesítésére nyitva álló határidőket az érintett

iparjogvédelmi jog típusától függően kell meghatározni, e határidő a találmányi szabadalmak és használati minták esetében tizenkét hónapban, a formatervezési minták esetében pedig hat hónapban került meghatározásra.

- 83 Amint azt a Párizsi Uniós Egyezmény alkalmazási útmutatója is kifejti, amely WIPO által kidolgozott értelmező dokumentum, és ugyan nem rendelkezik kötelező erővel, mégis hozzájárul ezen egyezmény értelmezéséhez (lásd analógia útján: 2006. december 7-i SGAE-ítélet, C-306/05, EU:C:2006:764, 41. pont), az említett egyezmény 4. cikke A) és C) szakaszának együttes olvasatából tehát az következik, hogy a későbbi bejelentést „azonos tárgyban” kell tenni, mint az elsőbbségi jog alapját képező korábbi bejelentést.
- 84 Végül, bár a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikkének E) szakasza elismeri, hogy ugyanaz a tárgy néha egynél több fajta oltalmat is élvezhet, és így elsőbbségi jogra lehet hivatkozni az oltalom olyan formája tekintetében, amely eltér a korábban kért oltalmi formától, e rendelkezés ugyanakkor kimerítően felsorolja azokat az eseteket, amelyek esetén erre sor kerülhet. Az említett rendelkezés az (1) bekezdésében konkrétan azt írja elő, hogy használatiminta-bejelentés alapján elsőbbség adható a formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés számára a formatervezési minta lajstromozására előírt hat hónapos határidőn belül, a (2) bekezdésében pedig azt, hogy szabadalmi bejelentés alapján elsőbbség adható a használatiminta-bejelentés számára, és viszont.
- 85 E körülmények között a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikke nem teszi lehetővé a korábbi szabadalmi bejelentés elsőbbségének igénylését a későbbi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés benyújtásakor, tehát semmiképpen nem ír elő szabályokat a bejelentő számára e célból előírt határidőre vonatkozóan. Ily módon a PCT alapján kizárólag a használati minta tekintetében benyújtott nemzetközi bejelentés alapozhatja meg az e 4. cikk értelmében vett formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentéshez fűződő elsőbbségi jogot, mégpedig az E) szakasz (1) bekezdésében említett hat hónapos határidőn belül.
- 86 A fenti megfontolások összességére tekintettel a fellebbezés egyetlen jogalapjának helyt kell adni, és ennél fogva a megtámadott ítéletet hatályon kívül kell helyezni annyiban, amennyiben az helyt adott a kereset második jogalapja második részének, és megsemmisítette a vitatott határozatot.

A Törvényszék előtti keresetről

- 87 Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikke első bekezdésének második mondata értelmében a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, ha azt a per állása megengedi.
- 88 A jelen ügyben, figyelemmel arra a körülményre, hogy a KaiKai által a T-579/19. sz. ügyben benyújtott megsemmisítés iránti kereset olyan jogalapokon alapul, amelyek a Törvényszék előtti kontradiktórius vita tárgyát képezték, és amelyek vizsgálatához nem szükséges semmilyen további pervezető vagy eljárási intézkedés meghozatala, meg kell állapítani, hogy e kereset elbírálását a per állása megengedi, és arról érdemben kell döntenie a Bíróság előtt folyamatban lévő jogvita korlátain belül (lásd analógia útján: 2020. szeptember 8-i Bizottság és Tanács kontra Carreras Sequeros és társai ítélet, C-119/19 P és C-126/19 P, EU:C:2020:676, 130. pont; 2021. március 4-i Bizottság kontra Fútbol Club Barcelona ítélet, C-362/19 P, EU:C:2021:169, 108. pont).

- 89 E kereset a jelen ítélet 25. pontjában említett két jogalapon alapul. Amint az a jelen ítélet 27. pontjából következik, e jogalapok második részének első részét a Törvényszék anélkül utasította el, hogy a KaiKai csatlakozó fellebbezés keretében vitatta volna a megtámadott ítélet e részének megalapozottságát. Következésképpen ezen ítéletnek a Bíróság általi részleges hatályon kívül helyezése nem hatálytalanítja az ítélet azon részét, amelyben a Törvényszék elutasította az említett jogalap ezen részét. E körülmények között a megtámadott ítélet jogerőre emelkedett annyiban, amennyiben a Törvényszék elutasította az első fokon benyújtott kereset második jogalapjának első részét.
- 90 Az említett okok miatt ugyanez vonatkozik a megtámadott ítéletnek a jelen ítélet 26. pontjában említett azon indokaira is, amelyekkel a Törvényszék a második és az ötödik kereseti kérelmet mint elfogadhatatlant elutasította.
- 91 A fenti megfontolásokra tekintettel kizárólag a KaiKai által a hatályon kívül helyezés iránti keresetének alátámasztásaként hivatkozott első jogalapot és a második jogalap második részét kell megvizsgálni, és kizárólag annyiban, amennyiben azok a vitatott határozat hatályon kívül helyezésére, valamint az EUIPO-nak a fellebbezési tanács és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére való kötelezésére irányulnak.

A felek érvei

- 92 A megsemmisítés iránti keresetének első jogalapjával a KaiKai azt rója fel az EUIPO fellebbezési tanácsának, hogy lényeges eljárási szabályokat sértett meg.
- 93 E kereset második jogalapjának második részében a KaiKai arra hivatkozik, hogy mivel a 6/2002 rendelet nem tartalmaz egyértelmű szabályt a PCT alapján benyújtott nemzetközi szabadalmi bejelentésből eredő elsőbbség igénylésére nyitva álló határidőre vonatkozóan, az EUIPO fellebbezési tanácsának e határidő meghatározása céljából a Párizsi Unió Egyezmény 4. cikke C) szakaszának (1) bekezdését kellett volna alkalmaznia.
- 94 E tekintetben a KaiKai mindenekelőtt úgy véli, hogy ezen egyezmény 4. cikke E) szakaszának (1) bekezdéséből az következik, hogy mivel egyrészt a szabadalmi bejelentés és a használati mintaoltalmi bejelentés anyagi tartalma lényegében azonos, így e két bejelentés közül a korábbira lehet hivatkozni az elsőbbségi jog alátámasztása érdekében a másik bejelentésekor, másrészt, mivel a használati mintaoltalmi bejelentés tartalma elegendő ahhoz, hogy arra egy későbbi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés elsőbbségének alapjaként lehessen rá hivatkozni, a szabadalmi bejelentés tartalma szükségszerűen elegendő ahhoz, hogy elsőbbségi jogot biztosítson egy későbbi formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés tekintetében. A KaiKai továbbá úgy véli, hogy az említett egyezmény azon az elven alapul, amely szerint az elsőbbségi jog igényléséhez szükséges határidő a korábbi bejelentés tárgyát képező iparjogvédelmi jog jellegétől függ, és független a későbbi bejelentés tárgyát képező jog jellegétől. Ezenkívül rámutat arra, hogy ugyanezen egyezmény 4. cikke C) szakaszának (1) bekezdése tizenkét hónapos határidőt ír elő a korábbi szabadalmi bejelentésen alapuló elsőbbségi jog igénylésére. Végül a KaiKai ebből azt a következtetést vonja le, hogy mivel a PCT alapján benyújtott nemzetközi bejelentést ez utóbbi rendelkezés értelmében vett „szabadalmi bejelentésnek” kell tekinteni, az e bejelentésre alkalmazandó elsőbbségi határidő tizenkét hónap.
- 95 Az EUIPO vitatja ezt az érvelést.

A Bíróság álláspontja

- 96 A megsemmisítés iránti kereset első jogalapját illetően emlékeztetni kell arra, hogy az Európai Unió Bírósága alapokmánya 21. cikkének első bekezdéséből – amely ezen alapokmány 53. cikkének első bekezdése értelmében a Törvényszékre is alkalmazandó – és a Törvényszék eljárási szabályzata 76. cikkének d) pontjából következik, hogy a keresetlevélnek tartalmaznia kell többek között a jogvita tárgyát, a felhozott jogalapokat és érveket, valamint e jogalapok rövid ismertetését. Ezeknek az adatoknak kellőképpen egyértelműnek és pontosnak kell lenniük ahhoz, hogy az alperes elő tudja készíteni védekezését, és ahhoz, hogy a Törvényszék dönteni tudjon a kereset tárgyában. A jogbiztonság és a gondos igazságszolgáltatás biztosítása érdekében a Törvényszékhez benyújtott kereset elfogadhatóságához különösen az szükséges, hogy a kereset szövegéből legalább összefoglaló jelleggel, de logikusan és érthetően kitűnjenek mindazok a lényeges jogi és ténybeli elemek, amelyekre azt alapítják (lásd ebben az értelemben: 2012. március 29-i Bizottság kontra Észtország ítélet, C-505/09 P, EU:C:2012:179, 34. pont; 2022. március 3-i WV kontra EKSZ ítélet, C-162/20 P, EU:C:2022:153, 67. és 68. pont).
- 97 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy azok a jogi elemek, amelyeken a lényeges eljárási szabályoknak az első jogalapban hivatkozott állítólagos megsértése alapul, egyáltalán nem tűnnek ki a keresetlevél szövegéből, mivel a KaiKai mindössze hivatkozott e jogsértésre, anélkül hogy e jogalap alátámasztására bármilyen érvet előterjesztett volna. Ebből következik, hogy az első jogalapot, mint elfogadhatatlant, el kell utasítani.
- 98 A kereset második jogalapjának második részét illetően elegendő megállapítani, hogy a jelen ítélet 57–85. pontjában kifejtett indokok miatt e részt mint megalapozatlant el kell utasítani. Ugyanis sem a 6/2002 rendelet 41. cikkének (1) bekezdése, sem a Párizsi Uniós Egyezmény 4. cikke – amely egyébként nem is rendelkezik közvetlen hatállyal az uniós jogrendben – nem teszi lehetővé, hogy a PCT alapján benyújtott nemzetközi bejelentés tekintetében tizenkét hónapos határidőn belül elsőbbséget igényeljenek egy későbbi, formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentés során, függetlenül attól, hogy e nemzetközi bejelentés használati mintára vagy szabadalomra vonatkozik-e. Így e rendelkezéseknek megfelelően az első esetben az említett nemzetközi bejelentés alapján az elsőbbségi jog igénylésére nyitva álló határidő hat hónap, míg a második esetben az ilyen jog fennállása eleve kizárt.
- 99 Mivel a megsemmisítés iránti kereset első jogalapja és második jogalapjának második része elutasításra került, a keresetet el kell utasítani.

A költségekről

- 100 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, vagy ha a fellebbezés megalapozott, és a Bíróság maga hoz a jogvita kapcsán végleges határozatot, a Bíróság határozza meg a költségekről.
- 101 A Bíróság eljárási szabályzata 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet annak 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pereszes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 102 A jelen ügyben, mivel a KaiKai mind a jelen fellebbezés, mind pedig az elsőfokú eljárás tekintetében pereszes lett, az EUIPO és a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségein felül az EUIPO részéről e két eljárás keretében felmerült költségek viselésére.

- 103 Az eljárási szabályzat 140. cikkének (1) bekezdése alapján, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket.
- 104 Következésképpen a Bizottság, mint a jelen fellebbezési eljárásba beavatkozó fél, maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság hatályon kívül helyezi az Európai Unió Törvényszéke 2021. április 14-i The KaiKai Company Jaeger Wichmann kontra EUIPO (Torna- vagy sportfelszerelések és -eszközök) ítéletét (T-579/19, EU:T:2021:186) azon részében, amennyiben az helyt adott a második jogalap második részének és hatályon kívül helyezte az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) harmadik fellebbezési tanácsának 2019. június 13-i határozatát (R 573/2019-3. sz. ügy).
- 2) A Bíróság elutasítja a The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR által a T-579/19. sz. ügyben indított keresetet.
- 3) A Bíróság a The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről mind a jelen fellebbezés keretében, mind pedig az elsőfokú eljárás során felmerült költségek viselésére.
- 4) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Aláírások